

ny Lovforslag, der forandrede det tidligere. Jeg troer, at dette er saa lidet ønskeligt, at jeg virkelig, hvis noget af disse Vædringsforslag skulde gaae igjennem i begge Thing, ikke for Tiden visste nogen anden Udvei, end at tilraade Hs. Majestæt for Dieblirket ikke at stadfæste en saadan Lov. Ifølge vor Grundlov skal det kongelige Veto ikke anvendes inden en vis Tid, og jeg vilde foretrække at lade det berøve ved at tilraade Hs. Majestæt ikke at stadfæste Loven, førend det havde vist sig, om en Contract, støttende sig til en saadan Lov, kunde affattes; men det maa ogsaa erkendes, at saa havde Regjeringen slet ingen Nødvæghed faaet ved Loven; thi, naar Hs. Majestæt maa balancere ved: ikke at stadfæste en af Rigsdagen vedtagen Lov, saa er det accurat det Samme, som om denne Lov slet ikke var vedtagen, og saa er det i et saadant Tilfælde bedre at udsætte hele Sagen. Jeg troer derfor, at, naar denne Rigsdagsamling skal bidrage til at fremme Sagen, saa kan det ikke skee paa nogen anden Maade, end ved at forsætte begge Vædringsforslagene og holde sig alene til den almindelige Betægnelse af Sagen, som indeholdes i Lovforslagets § 1.

Schovelin: De forskjellige Rigsdagsmænd, som idag have udtalt sig om Valget af Jernbanelinien, have Alle betragtet Sagen fra det commercielle Standpunkt. Jeg skal udbede mig Thingets Opmærksomhed i nogle Dieblirk for en Betragtning af Jernbanelinierne, seet fra et militært Standpunkt. Der er rigtignok blevet sagt, at Fredstilstanden er den normale, at det derfor vilde være rigtigt, uheldigende at tage Hensyn til den, og derefter bestemme Jernbanelinierne; men det troer jeg dog ikke vilde være rigtigt. Ligesaa vist som det er, at en Krigstilstand jævnlig indtræder og afbryder Fredstilstanden, ligesaa vist er det ogsaa, at, naar man i det Hele taget har bestemt Jernbanelinierne efter de commercielle Forhold, kan man meget vel tillade sig mindre Forandringer i Retningerne, hvor dette er ønskeligt, seet fra et militært Standpunkt. Jeg vil altsaa for et Dieblirk dvæle ved en Betragtning af, hvorledes Forholdene stille sig i en Krigsperiode. Naar jeg da kommer til at omtale Fredericia; vil jeg dog nødvæghigt komme

ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt, at denne By er det befæstede Punkt, eller om man skulde foretrække et andet Punkt ved Lillebelt som Fæstning; og, naar jeg derfor omtaler Fredericia, saa mener jeg kun dermed det Punkt, som er befæstet, og det er for Dieblirket Fredericia; men vælger man et andet Punkt til Fæstning fremtidigt, saa vil det, som jeg siger om Fredericia, komme til at gælde om det nye befæstede Punkt ved Lillebelt.

Naar vi tænke os, at vor Armeé fra Holsteen bliver trængt tilbage af en fjendtlig Hær og bliver nødt til at gaae ind i Slesvig og derfra længere imod Nord, saa er det klart, at det var meget ønskeligt, om man kunde træffe en saadan Foranstaltning, at Jernbanerne bestandigt kunde være til Nytte for vor Armeé; men ikke for Fjenden. Det vilde være ønskeligt, at vor Armeé bestandigt kunde bruge den Deel af Jernbanen, som var bagved den; men, efterhaanden som vor Armeé gik tilbage og den fjendtlige Armeé rykkede frem, at denne da ikke vilde kunne bruge Jernbanestrekningen, som kom til at ligge bagved den. Man kan bidrage Noget dertil derved, at i det Dieblirk, vor Armeé trækker sig tilbage, kan den tage Locomotiverne og Vognene med sig; men den fjendtlige Armeé, som rykker frem, vil naturligvis ikke undlade at bringe Locomotiver og Vogne, deels fra Holsteen og deels fra Thydskland, op paa de slesvigiske Baner, for saaledes at kunne benytte dem. Man kunde have forhindret dette derved, at man havde givet Jernbanerne i Slesvig, og som en Folge deraf ogsaa Jernbanerne i Sylland, en anden Sporvidde end den, som bruges i Holsteen og Thydskland; man kunde have lagt Skinnerne paa de slesvigiske og jydske Jernbaner i en noget større Afstand fra hinanden, end man har gjort i Holsteen og i Thydskland; thi derved havde man gjort det umuligt for de holsteenske og andre thydske Locomotiver og Vogne at benyttes paa de slesvigiske og jydske Jernbaner. Man har ogsaa overveiet denne Sag, men man kom dog til det Resultat, at man vilde beholde den samme Sporvidde hos os, som der er i Holsteen og i Thydskland. Altsaa, det Middel, som vi saa-